

теоретичні знання у вищому навчальному закладі, практичний досвід та навички на підприємстві і впевненість у своєму працевлаштуванні та роботодавець має молодого працівника с професійними знаннями та досвідом роботи саме за необхідною спеціальністю.

Також необхідно створювати програми для роботодавців, щоб зацікавлювати їх у прийнятті на роботу молодих спеціалістів, адже молодь це не лише робоча сила без досвіду роботи, професійних навичок, але ж це й мобільність в роботі, креативність і новаторство.

Література: 1. Кодекс законів про працю України від 10.12.1971 № 322-VIII; 2. Шмигельська Ю., Мезева А. «Соціальне становлення, розвиток, та гарантування зайнятості молоді на ринку праці в Україні» // [Електронний ресурс].-Доступний з <http://conferences.neasmo.org.ua/node/2877> 3. Пархоменко А.А., Кондратьев В.О.«Праця молоді» // [Електронний ресурс]. Доступний з http://www.rusnauka.com/22_NIOBG_2007/Pravo/24913.doc.htm

ІГНАТЕНКО А.О., студент, Дніпропетровська державна фінансова академія

МАЛИШ П.О., студент, Дніпропетровська державна фінансова академія

ШКУРА І.С., к.е.н., доцент, Дніпропетровська державна фінансова академія

МІЖНАРОДНЕ ПОДВІЙНЕ ОПОДАТКУВАННЯ ТА ШЛЯХИ ЙОГО ВРЕГУЛЮВАННЯ

Сьогодні в запобіганні подвійному оподаткуванню доходів(прибутків) і майна зацікавлені не тільки платники податку, а й самі держави. Крім того, податковий тягар на юридичних і фізичних осіб, які діють у сфері міжнародних економічних відносин, без усунення подвійного оподаткування може сягати таких розмірів, що будь-яка участь міжнародному розподілі праці для них стане економічно невиправданою[2].

В міжнародній практиці були вироблені способи і методи усунення подвійного оподаткування, яке може здійснюватися двома методами: у односторонньому та двосторонньому порядку. Сутність першого методу полягає у зміні національного податкового законодавства. У двосторонньому (багатосторонньому) здійснюється шляхом укладання міжнародних двосторонніх угод

про уникнення подвійного оподаткування доходів від праці та капіталу, а також включення таких угод до національного податкового законодавства держави, цей метод є найбільш поширеним. Серед обов'язкових умов щодо уникнення подвійного оподаткування є міждержавні угоди, які стосуються взаємного погодження юридичної інтерпретації порушень в сфері оподаткування. При чому кожна держава самостійно обирає шляхи усунення подвійного оподаткування, використовуючи самостійно розроблену систему методів уникнення подвійного оподаткування. На сьогодні в нашій державі існує система двосторонніх чи багатосторонніх міжнародних договорів про уникнення подвійного оподаткування доходів і капіталу. Основним документом, що закріплює право резидентів, маючи справу з контрагентами з інших країн, щодо можливості оптимізації податкового навантаження за допомогою механізму уникнення подвійного оподаткування є Наказ ДПА України № 173 від 12.04.2002 «Про підтвердження статусу податкового резидента України». Пом'якшення або усунення подвійного оподаткування необхідно здійснювати за допомогою таких методів: вирахування – доход обкладається податком за нижчою ставкою, що діє згідно з податковим законодавством країн, які уклали міжнародний договір про уникнення подвійного оподаткування; звільнення – відображає право навиключення з оподаткованої бази доходів, отриманих за кордоном та майна, яке перебуває за кордоном. При цьому згідно з укладеним міжнародним договором про уникнення подвійного оподаткування перераховують доходи, оподатковані в одній країні та звільнені від оподаткування в іншій; податковий кредит – сутність даного методу полягає у заліку сплачених за кордоном податків в рахунок зменшення зобов'язань платника податків по сплаті податку в своїй країні; податкова знижка – сплачені за кордоном податки включаються до суми витрат, на які зменшується сума доходів, що підлягають оподаткуванню; метод відстрочки – відстрочення оподаткування доходів, отриманих за кордоном, до моменту їх ввезення в країну постійного місцезнаходження платника податків.

Таким чином, зазначені методи є ефективним засобом вирішення проблеми подвійного оподаткування доходів та застосовуються на підставі міжнародних угод про уникнення подвійного оподаткування і національного законодавства держави.

Література: 1. Щодо міжнародних договорів про уникнення подвійного оподаткування: Лист ДПА України від 14.01.13 №536/7/12-10-17 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua>. 2. Демянчук Ю. Г. Методи уникнення міжнародного подвійного оподаткування / Демянчук Ю. Г. // Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". – 2011. – №1(3). – С. 32-34. 3. Путренко А. М. Роль міжнародних договорів в усуненні подвійного оподаткування в Україні / Путренко А. М. // Фінансове право. – 2011. – № 2 (16). – С. 16-18.

РЕДІНА Т.О., студентка, м. Дніпропетровськ, ДДФА

СЕМЕНОВА Л.Ю., канд. екон. наук, доцент кафедри управління персоналом і економіки праці

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНИ В УМОВАХ ПЕРЕХОДУ ДО РИНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Двадцять перше століття – це століття «економіки знань», у якій інтелектуальна власність є основним фактором виробництва. Однією з найскладніших та найбільш актуальних проблем ринкової трансформації економіки України є ефективне використання та подальший розвиток інтелектуального потенціалу суспільства [4].

Функціонування державної системи правової охорони інтелектуальної власності забезпечує розвиток інституту інтелектуальної власності в Україні. Державна система правової охорони інтелектуальної власності є сукупністю експертних, наукових, освітніх, інформаційних та інших державних закладів відповідної спеціалізації, що входять до сфери управління Міністерства освіти і науки України [2].

Інтелектуальний потенціал України й дотепер залишається досить потужним (за даними ЮНЕСКО, за інтелектом нації Україна посідає 23-є місце, в той час як Фінляндія — 1-е, США — 13-е, Росія — 27-е), незважаючи на те, що за останні роки її науково-технічний потенціал скоротився у 2,5–3 рази [3].

Однак використовується цей інтелектуальний потенціал неефективно. Так, згідно з рейтингом Всесвітнього економічного форуму, Україна серед 134 країн зайняла у 2009 р. у сфері формування факторів інноваційного розвитку — 52, за оснащеністю сучасними технологіями — 65, у сфері захисту прав інтелектуальної власності — 114 місце що свідчить про неефективне використання власного інноваційного потенціалу [3].